

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Specializat Cluj (Rumeenia) 30. juulil 2018 – AU versus Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Kohtuasi C-500/18)

(2018/C 381/14)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Cluj

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AU

Kostjad: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Eelotsuse küsimused

1. Kas tõlgendades mõistet „mittekutseline klient“, mis on määratletud direktiivi 2004/39/[CE] ⁽¹⁾ artikli 4 [lõike] 1 punktis 12, võib liikmesriigi kohus kasutada või peab kasutama samu tõlgenduskriteeriume, millega on määratletud direktiivi 93/13/EMÜ ⁽²⁾ artikli 2 punkti b tähenduses mõiste „tarbija“?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis mis tingimustel saab direktiivi 2004/[39/EÜ] tähenduses „mittekutseline klient“ tugineda sellises vaidluses nagu põhikohtuasjas sellele, et ta on tarbija?
3. Täpsemalt, kas see, et direktiivi 2004/[39/EÜ] tähenduses „mittekutseline klient“ on suhteliselt lühikese aja jooksul suures mahu kaubelnud, ning see, et ta on investeerinud suuri rahasummasid direktiivi 2004/39/[EÜ] artikli 4 [lõike] 1 punktis 17 määratletud finantsinstrumentidesse, on olulised kriteeriumid selle hindamisel, kas sama direktiivi tähenduses „mittekutseline klient“ on tarbija?
4. Kas siis, kui liikmesriigi kohus teeb kindlaks vaidluse kuulumist oma kohtualluvusse, olles kohustatud tuvastama olenevalt asjaoludest, kas kohaldada tuleb määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽³⁾ artikli 17 [lõike] 1 punkti c või artikli 7 punkti 2, on sellel kohtul lubatud ja/või kohustuslik võtta arvesse materiaaloiguslikku alust – mis on puhtalt lepinguväline vastutus –, millele hageja tugineb kui vahendile lepingutingimuste vastu, mis on väidetavalt direktiivi 93/13/EMÜ tähenduses ebaõiglasel, mille suhtes kohaldatavad materiaaloigusnormid määrataks kindlaks määruse (EÜ) nr 864/2007 (Rooma II määruse) ⁽⁴⁾ kohaselt, või muudab see, kui hageja peaks osutama tarbijaks, tema hagi materiaaloigusliku aluse ebaoluliseks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT L 199, lk 40).